

225 Veselé vánoční hody!

transpozice -7

1. Ve - se-lé vá - noč - ní ho - dy! Zpí - vejme všich - ni ko - le -

dy: o tom, co se vskutku sta-lo, že se li-dem na-ro-di-lo Dě - řát - ko.

2. On je světa Spasitelem,
Slovo učiněné tělem,
Syn Boží a syn člověka,
na nějž tvorstvo věky čeká, Děťátko.

3. Jehož Maria počala,
v Betlémě ho porodila,
položila do jesliček,
zavinula do plenčiček, Děťátko.

4. Vůl a oslík nad ním stáli
a svým dechem zahřívali
chudé lidské nemluvňátko,
slavné Boží pacholátko, Děťátko.

5. Na tvé betlémské jesličky
svítí jen z nebe hvězdičky;
všemu tvorstvu oděv dáváš,
sám jsi nahý a nic nemáš, Děťátko.

6. Andělé i pastuškové
zpívají ti chvály nové:
Vítej nám, nebeský Králi,
tebe jsme si dávno přáli, Děťátko!

2. On je svě-ta Spa - si - te - lem, Slo - vo u - či - ně - né tě -

lem, Syn Bo-ží a syn člo-vě-ka, na nějž tvorstvo vě-ky če-ká, Dě - řát - ko.

3. Je - hož Ma - ri - a po - ča - la, v Bet-lé-mě ho po - ro - di -

la, po-lo-ži-la do je-sliček, za-vi-nu-la do plen-či-ček, Dě - řát - ko.

4. Vůl a o-slík nad ním stá - li a svým dechem za - hří - va -

li chudé lidské nemluvňátko, slavné Bo-ží pa-cholát-ko, Dě - řát - ko.

5. Na tvé bet-lém - ské jes - lič - ky sví - tí jen z ne - be hvěz - dič -

ky; všemu tvorstvu o-děv dáváš, sám jsi na-hý a nic nemáš, Dě - řát - ko.

6. An - dě-lé i pa - stuš - ko - vé zpí - va-jí ti chvá - ly no -

vé: Ví-tej nám, ne - bes-ký Králi, te-be jsme si dáv no přá-li, Dě - řát - ko!